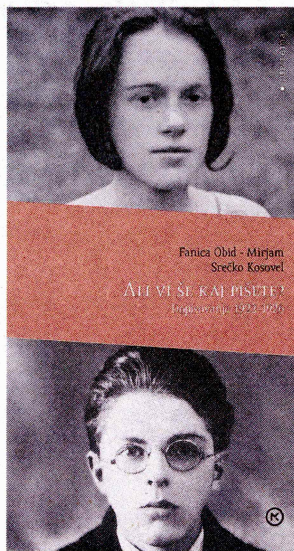

V knjigi 'Ali vi še kaj pišete?' dopisovanje med Srečkom in Fanico

Kosovelovo 'Zbrano delo', ki ga je uredil Anton Ocvirk in je izšlo leta 1977, vsebuje 220 enot pisem za 33 naslovljencev, s skupno 36 pismi pa se najbogatejša in najobsežnejša nanaša na Fanico Obid - Mirjam (1903-1940). Leta 2007 je Tatjana Rojc uredila knjigo 'Dragi Srečko', v kateri je lepo število Faničinih pisem. Sedaj je celotna korespondenca zbrana v knjigi 'Ali vi še kaj pišete?', ki je pravkar izšla pri Mladinski knjigi in ki so jo predstavili v sredo, 27. maja (s to predstavitevijo se je začel goriški del počastitve stote obletnice prezgodnje smrti Srečka Kosovela), v knjigarni Maks v Novi Gorici.

Urednica knjige Nela Malečkar se je pogovarjala z drugim urednikom, Alešem Bergerjem, in z avtorjema spremnih besed, Tatjano Rojc in Dušanom Jelinčičem. Berger je poudaril, da knjiga ob pismih predstavi tudi kontekst, o čem vse sta se sogovornika, takrat mlada človeka, pogovarjala. Čudež je, da so se pisma zaradi takratnega fašizma sploh ohranila, je dodal.

Fanica Obid - Mirjam je bila iz vasi Bukovo na Cerkljanskem. V Tolmini se je izobraževala na učiteljsišču, s Kosovelom pa si je začela dopisovati v času njegovega šolanja v Ljubljani. Bila je svobodomiselno dekle, prežeto z antifašizmom, domoljubjem in vero v enakoprav-

nost žensk. Umrla je pri 37 letih, kmalu po rojstvu druge hčerke.

Tatjana Rojc je na predstavitvi razložila, kako so Faničina pisma prišla v neki rjavi potovalki do nje. V svoji spremni besedi pa je napisala, da "pisma ne ponujajo samo dramatične slike Primorske vse do sredine dvajsetih let prejšnjega stoletja, torej do Kosovelove smrti, temveč potrjujejo tudi centralno vlogo mladega pesnika v primorskem in slovenskem literarnem miljeju".

Fanica se je po Kosovelovi smrti

Z leve Aleš Berger, Nela Malečkar, Tatjana Rojc in Dušan Jelinčič

poročila z narodnim delavcem in članom ilegalne organizacije TIGR Zorkom Jelinčičem, ki je v knjigi naveden kot še en avtor spremne besede. Spremno besedo pa je prispeval tudi njen sin, pisatelj Dušan Jelinčič. Po njegovem mnenju je bila Fanica "dolga leta znana predvsem kot Kosovelova muza, potem kot žena tigrovskega voditelja, nadalje pa predvsem kot simbol primorske ženske, ki se je odločno uprla fašističnemu režimu in zato plačala visok davek. Ne nazadnje so književni kritiki odkrili njeno

poezijo in kratko prozo ter spoznali, da so njen literarni talent žal zatrlje življenjske okoliščine."

(m.o.)